

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte
und deutscher Uebersetzung

Für den 1. und 2. Tag des Laubhüttenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 1893

תלפנת

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12219)

elugehe der König der Ehre; Wer ist das, der König der Ehre? — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, der ist der König der Ehre! Selah!

עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

Beim Hineinstellen der Thora in die heil. Lade.

וּבְנַחֲחָה יֹאמֶר שִׁיבָה יְהוָה רַבְבוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה לְמַנוּחָתֶךָ אַתָּה נֶאֱרוֹן עֲזָךְ: בַּהֲנִיף יִלְבְּשׁוּ צִדְק וְחַסִּדִּיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוָד עֲבָדֶךָ אֶל־תֵּשֶׁב פָּנָי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לָקַח טוֹב גַּתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תֵּעֲזָבוּ: עֵץ־חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכֶיָהּ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי־נֶעַם וְכָל־גַּתֵּיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנו יְהוָה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה. חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָרָם:

ס"ז חונק חצי קריש וס"כ נמסללין תפלת מוסף.

תפלת מוסף

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבו גִּדְל לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנִּירָא. אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכּוֹל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אֲבֹרָהּם: אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי. מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחֲיֵה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֵה רַמְתִּים:

*) קדושה לש"ן

Wir huldigen Dir in Deiner Macht und Heiligkeit, in der geheimnißvollen Sprache der heiligen

בִּרְבִּי נִעְרִיצֶךָ וְנִקְדִּישֶׁךָ בְּסוֹד שִׁיחַ שְׂרָפֵי הַר שֵׁשׁ הַמְּקַדְּשִׁים שְׁמֶךָ

אָתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל-יוֹם יְהַלְלוּךָ
סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי האל הקדוש:

Seraphim, die da heiligen Deinen Namen in Heiligkeit! Wie geschrieben steht von der Hand Deines Propheten: „Und Einer ruft dem Andern zu, und spricht:

קדוש Heilig, heilig, heilig ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit!

Seiner Herrlichkeit ist voll die Welt! Seine Diener die fragen Einer den Andern: Wo ist die Stätte seiner Herrlichkeit? Und die ihnen gegenüberstehen, die sprechen: Gelobt —

„Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo er waltet.“

An der Stätte, wo er waltet wendet er sich zu uns in seiner Barmherzigkeit, und begnadiget das Volk, die da einigen seinen Namen Abends, Morgens, alle Tage immer zweimal täglich sprechen sie mit Innigkeit und Liebe: Höre —

„Höre Israel, Gott unser Herr ist ein einziger, einziger Gott.“

Einig ist er, er unser Gott, er unser Vater, er unser Herr und König, er unser Heil und Helfer! Er läßt uns hören in seiner Barmherzigkeit zum zweiten Male vor den Augen alles Lebenden, daß er euch ist ein treuer Gott!

„Ich bin Gott, euer Herr!“

(Am וברבי u. f. w.) wird nicht gesagt, der Vorbeter fängt gleich an שבת הוה' מ' אריר

Mächtig ist Gott der Allmächtige! Gott unser Herr, wie mächtig ist dein Name in der ganzen Welt!

בְּקֹדֶשׁ. בְּכָתוּב עַל יַד גְּבִיּוֹתָיִךְ וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ ^{Borbeter und Gem.}
יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ:

כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו ^{Gem.}
שׂוֹאֵלִים זֶה לָזֶה אֵיִה מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי ^{Borbeter u. Gem.}
מִמְקוֹמוֹ:

מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים ^{Gem.}
וַיַּחֲזֹן עִם הַמִּיחָדִים שְׁמוֹ עָרַב
וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פְּעֻמִּים
בְּאַהֲבָה שָׁמַע אוֹמְרִים:

שָׁמַע יי שְׂרָאֵל יי ^{Gemeinde u. Borb.}
אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא ^{Gem.}
אֲבִינוּ הוּא מְלַכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנו.
וְהוּא יִשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמָיו שְׁנִית
לְעֵינֵי כָּל חַי לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים:

אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: ^{Gemeinde u. Borb.}

אֲדִיר אֲדִירנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה ^{Gem.}
אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. וְהָיָה יי

אתה בחרתנו מכל־העמים, אָהַבְתָּ אֹתָנוּ, וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְנוֹ לְעַבֹדְתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

וְהִתְזַן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׂבַתֹת לְמַנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת־יוֹם (הַשְׂבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג הַסְּכּוֹת הַזֶּה, וְזִמְן שִׂמְחַתָּנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זְכַר לִיציאת מִצְרַיִם:

Aber um unserer Sünden willen sind wir verbannt aus unserem Lande, sind wir so weit entfernt von unserm Grund und Boden, und können nimmer hinaufziehen und erscheinen und uns beugen, Herr, vor Dir und thun, was unsere Pflicht und Schuld ist, in dem Hause deiner Wahl, in dem großen und heiligen Tempel Gottes, darauf dein Name ward genannt, dieweil sich die Gewalt vergriffen an deinem Heiligthume.

Wöge es dein Wille sein,

וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ נִלְיָנוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדָמַתָּנוּ, וְאֵינן אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לָעֲלוֹת וְלָרְאוֹת וְלַהֲשִׁיחַוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חֻבּוֹתֵינוּ בְּבַיִת בְּחִירָתֶךָ בְּבַיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָרְיוֹ, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ, יְהִי

Wo Gott wird Herr sein in der ganzen Welt — an dem Tage ist Gott der Einige, und sein Name der Einige!

Und in der heiligen Schrift da steht geschrieben:

„Der Herr regieret in Ewigkeit, dein Gott Zion durch alle Zeiten! Halleluja!“

לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר:

יְמֶלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ

צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

לְדָר וְדָר נְגִיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַח נְצַחִים קֹדֶשׁתֶּךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ כִּפְנוּ לֹא יִמֹּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה, בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, allerbarmender Weltenherr, daß du wiederkehrest und dich erbarmest über uns und über dein Heiligthum in deiner unendlichen Barmherzigkeit, und es bald erbauest und es herstelltest in seiner Größe und Herrlichkeit.

Gott, unser Vater, unser Herr! Laß die Herrlichkeit deines Reiches bald offenbar werden über uns; erscheine uns im vollen Licht und Glanz; erhebe dich über uns vor den Augen alles Lebenden; sammle unsere Zerstreuten unter den Völkern, und einige die zersplittert sind bis an der Welten Enden. Laß uns in Zion, deine Gottesstadt, in Jubel einziehen, und in Jerusalem, in deinen heiligen Tempel zur ewigen Freude. Da wollen wir dir bereiten die Opfer unserer Schuld, die täglichen Opfer nach ihrer Ordnung und die Mussaphopfer nach ihrer Regel. (Und das Mussaphopfer für diesen Sabbathtag) und das Mussaphopfer für diesen Tag des Laubhüttenfestes wollen wir dir bringen und bereiten in Liebe und Freundlichkeit, nach deinem Gebote und Willen, wie du es uns hast vorgeschrieben in deiner Gotteslehre durch Moses, deinen Knecht, wie es gesprochen ward aus dem Munde deiner Herrlichkeit, und geschrieben steht:

רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמִין.
שָׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל
מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֶּל
כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מִלְּכָנוּ. גִּלְהָה
כְּבוֹד מְלָכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה
וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵינוּ
כָּל חַי. וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם. וְנִפְּוֹצֵתֵינוּ כְּנֶסֶם
מִירְבֵּתֵי אֶרֶץ. וְהִבִּיאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשָׂם יַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
בְּסֹדְרָם יְמוֹסְפִים בְּהִלְכָתָם.
וְאֶת מוֹסֵף יוֹם (am Sabb) שָׁבַת
הַזֶּה וְאֶת מוֹסֵף יוֹם) חַג הַסֻּכּוֹת
הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה. בְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ
כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עַבְדְּךָ. מִפִּי כְּבוֹדְךָ
בְּאִמּוֹר:

(Für Sabbath.)

Am Sabbathtage zwei Schafe, einjährige, ganz ohne Fehl, und zwei Behnhel feines Wehl als M. hlgabe, eingerührt mit Del und das dazu gehörige Trankopfer. Also das Sabbathopfer für den Sabbath außer dem täglichen Opfer mit seinem Trankopfer. Das ist das Opfer für den Sabbath; das Opfer für den heutigen Tag ist — wie geschrieben steht:

„Am fünfzehnten Tage des siebenten Monats soll Verkündigung des Heiligen sein bei euch; keinerlei Arbeit sollt ihr da verrichten, und sollt feiern eine festliche Feier dem Herrn sieben Tage. Da sollt ihr bringen ein gottgefälliges Feueropfer dem Herrn, Stiere, junge Kinder, dreizehn; Widder

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: זה קרבן שבת וקרבן היום פאמיר:

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו וחגתם חג ליי שבעת ימים:

והקרבתם עלה אשה ריח ניחוח ליי פרים בני בקר שלשה עשר. אילם

(Ist Sabbath der erste Zwischentag (ח'המ) sagt man dieses:

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר. אילם שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם
וביום השלישי פרים עשתי עשר. אילם שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם

(Ist es der dritte Zwischentag, sagt man dieses:)

וביום הרביעי פרים עשרה. אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם
וביום החמישי פרים תשעה. אילם שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם

(Ist es der vierte Zwischentag sagt man dieses:)

וביום החמישי פרים תשעה. אילם שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם
וביום הששי פרים שמונה. אילם שנים. כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם

zwei Schafe, einjährige, vierzehn; ganz ohne Fehl sollen sie sein.

Dazu die Mehlgabe und das Trankopfer nach Vorschrift; drei Zehnthteile für den Stier; zwei Zehnthteile für den Widder; ein Zehnthteil für das Schaf, und Wein zum Trankopfer, zwei Böcke zur Versöhnung, und die zwei täglichen Opfer nach ihrer Regel.

(Für Sabbath.)

יִשְׂמְחוּ Mögen sich erfreuen deines Reiches, die den Sabbath halten, und ihn nennen eine Lust. Möge dein Volk, mögen Alle, die da heiligen den siebenten Tag, sich sättigen und sich erfreuen deiner Güte; denn am siebenten Tage hast du, Herr, dein Gefallen, ihn hast du geheiligt, das Kleinod unter den Lebenstagen ihn genannt, zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

אֱלֹהֵינוּ Unser Gott, Gott unserer Väter! allerbarmender Weltenherr, erbarme Dich über uns! Allgütiger Gnadenspender, sei uns gewogen! Wende Dich uns wieder zu in der ganzen Fülle deiner Barmherzigkeit, um unserer Väter willen, die Deinen Willen stets gethan. Baue auf dein Haus, wie ehemals, gründe fest dein Heiligthum auf seinem Grunde, laß uns es schauen in seinem Baue, uns erfreuen an seiner Herstellung und Vollendung. Führe Du die Priester wieder ein in ihren Dienst, und die Leviten wieder ein bei ihrem Gesang und Saitenspiel. Führe Israel

שָׁנִים. כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם יְהִיוּ;
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם
כַּמִּדְבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
לֶפָר וּשְׁנַי עֶשְׂרִים לְאֵיל.
וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ. וַיִּזֵּן כְּנִסְכּוֹ.
וּשְׁעִיר לְכִפּוּר. וּשְׁנַי תְּמִידִים
כִּהְלַכְתֶּם;

(לשבת)

(יִשְׂמְחוּ במלכותך שומרי שַׁבָּת
וְקוֹרְאֵי עוֹנֵג עִם מְקַדְשֵׁי שְׁבִיעֵי.
כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבֶךָ
וּבְשִׁבְעֵי רְצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ חֲמִדָּת
יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ זִכָּר לְמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית:)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב
וּמִטּוֹב הַדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוֹבֵרָה
אֱלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל
אָבוֹת שְׁעָשׂוֹ רְצוֹנֶךָ בְּנֵה
בֵּיתֶךָ כְּבֵית־חֶלֶד וְכוֹנֵן
מְקַדְשֶׁךָ עַל־מְכוֹנּוֹ וְהִרְאֵנוּ
בְּבִנְיָנוּ וּשְׂמֵחָנוּ בְּרֵתְקוֹנוּ
וְהֵשֶׁב כְּהַנִּים לְעַבֹּדְתֶם
וְלוֹיִם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם וְהֵשֶׁב

wieder ein in seine Wohnungen,
auf daß wir hinaufziehen und
erscheinen und uns beugen,
Herr, vor Dir dreimal im Jahre,
so oft die Feste uns eingehen,
wie geschrieben steht in Deiner
Gotteslehre:

„Dreimal im Jahre sollen
erscheinen alle Deine Männer
vor dem Angesichte Gottes,
Deines Herrn, an dem Orte,
den er wird erwählen; am
Feste des ungesäuerten Brodes,
am Wochenfeste und am Laub-
hüttenfeste. Und es soll Keiner
erscheinen leer vor dem An-
gesichte Gottes, sondern jeder
seine Gabe bringen, nach dem
Segen Gottes, Deines Herrn,
den er Dir gegeben.

יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם וְשֵׁם נִעְלָה
וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ
בְּשָׁלֹשׁ פְּעָמֵי רְגְלֵינוּ
בְּכִתּוּב בְּתוֹרָתְךָ שְׁלוֹשׁ
פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאָה כָּל-
זְבוּרְךָ אֶת-פָּנָי יי אֱלֹהֶיךָ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג
הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבִעוֹת
וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יִרְאָה
אֶת פָּנָי יי רִיקִים: אִישׁ
בְּמַתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַת יי
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ:

וְהִשְׁיֵאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-בְּרַכַת מוֹעֲדֶיךָ.
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן. כַּאֲצִיר |
רְצִיָּה וְאַמְרָת לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצִיָּה
בְּמַנּוּחָתֵנוּ) קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ.
שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ. וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתְךָ. וְטַהַר לִבֵּנוּ
לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת. וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן (שֶׁבֶת ו) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ
בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ
(הַשֶּׁבֶת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

רצה für den Vorbeter, ותערב und den Priesters Segen siehe weiter S. 177. u. f. w.
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה
לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל

בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ
בְּשׂוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי' הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא
"אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל-בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש על שחיייתנו
וקיימתנו. בן תחינו ויתקיימנו
ותאסוף גלותנו לחצרות
קדשך. לשמר חקיך ולעשות
רצונך. ולעבדך בלבב שלם על
שאנחנו מודים לך. ברוך אל
ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי'
אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו. מגן
ישענו. אתה הוא לרור ודור.
נודה לך ונספר תהלתך. על-חיינו
המסורים בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך. ועל נסיך שבכל-
יום עמנו. ועל גפלאותיך וטובותיך
שבכל-עת ערב ובקר וצהרים.
הטיב כי לא-כלו רחמיך. והמרחם
כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
וכל חתים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת. האל
ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי' הטוב שמך ולך נאה
להודות:

סס סין סס כהנים סונו סס"ץ אלהינו ואלהי אבותינו וכו'.

Borb. אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה
על-ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים. עם קדושך באמור:
'ברכה יי' וישמרה: יאר יי' פניו אליך ויחנה: ישא יי' פניו אליך וישם לך שלום:
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל-
כל-ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך. כי
באור פניך נתת לנו יי' אלהינו תורת חיים ואהבת חסד.
ויצדקה וברכה ורחמים וחסים ושלום: וטוב בעיניך לברך את
עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך. ברוך אתה יי'
המברך את-עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע. וישפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום.
ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך ובמצותיך תרהוף נפשי. וכל

החושבים עלי רעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידיך. הושיעה ימינה וענני. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ונאלי: עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיפנה בית המקדש בטהרה בימינו ומן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות:

Nachdem der Vorbeter die תפלה mit קדושה wiederholt hat, wird ein ספר תורה zur Höhe, allwo sie vorgelesen wird, getragen, und wird ein Umzug mit dem אתרוג und in der Hand gemacht (ausgenommen am Sabbath, wo blos die heil. Lade geöffnet wird) und es wird das רושענא gebetet.

סדר הושענות ליום ראשון

הושע נא

למענה אלהינו. הושענא: למענה בוראנו. הושענא:
למענה גואלנו. הושענא: למענה דורשנו. הושענא:

Fällt der erste Tag סוכות an einen Wochentag, sagt man אמתך; fällt er aber auf einem Sabbath, so wird das unter der Linie stehende נצורה gesagt.

למען Um Deiner Wahrheit
וילן, um Deines Bundes
וילן, um Deiner Größe und
Herrlichkeit hilf uns;

Um Deines Gesetzes willen,
Deiner Verherrlichung und An-
erkennung, hilf uns!

ע"פ א"ב
למען אמתך. למען
בריתך. למען גדלך
ותפארתך. למען דתך.
למען הודך. למען ועודך.

(Am Sabbath),

אום נצורה בכבת. בוננת בדת נפש משיבת. גומרת
הלכות שבת. דורשת משאת שבת. הקובעת אלפים תחום
שבת. ומשיבת רגל משבת. זכור ושמור מקומת בשבת. חשה
למהר ביאת שבת. מורחת כל משנשה לשבת. יושבת וממתנת
עד פלות שבת. כבוד ועונג קוראה לשבת. לביש וכסות

Um Deines Gedächtnisses,
um Deiner Gnade, um Deiner
Güte willen, hilf uns!

Um Deines Namens Einheit
und Deines Namens Ehre,
hilf uns! Um Deiner Gottes-
lehre willen, auf daß siege,
Herr Dein Reich, hilf uns!

Auf daß Dein Rathschluß
walte, Deine Macht und Deine
Krone, Deine Gerechtigkeit und
Heiligkeit, geheiligt und ver-
herrlicht werde, hilf uns!

Um Deines unendlichen Er-
barmens willen, hilf uns!

Um Deiner Gottesmacht und
Herrlichkeit, um Deines Ruhmes
willen, hilf uns!

לְמַעַן וּכְרָךְ. לְמַעַן חֶסֶדְךָ.
לְמַעַן טִיבְךָ. לְמַעַן יְחִוּדְךָ.
לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. לְמַעַן לְמוּדְךָ.
לְמַעַן מַלְכוּתְךָ. לְמַעַן |
נִצְחָה. לְמַעַן סוּדְךָ. לְמַעַן
עֶזְרְךָ. לְמַעַן פְּאֲרָךְ. לְמַעַן
צְדָקָתְךָ. לְמַעַן קֹדְשִׁתְךָ.
לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּים. לְמַעַן
שְׂכִינְתְךָ הַוּשְׁעָנָא. לְמַעַן
תְּהִלָּתְךָ הַוּשְׁעָנָא:

אָנִי וְהוּ הַוּשְׁיָעָה נָא:

(Am Sabbath)

מְחַלֶּפֶת בַּשַּׁבָּת. מֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה מְכִינָה לְשַׁבָּת. נוֹעַם | מְגִדִים
מְנַעֲמַת לְשַׁבָּת. סְעוּדוֹת שְׁלוֹשׁ מְקִימַת בַּשַּׁבָּת. עַל שְׁתֵּי בְּפָרוֹת
בוֹצֵעַת בַּשַּׁבָּת. פּוֹרְטַת אַרְבַּע רְשׁוּיּוֹת בַּשַּׁבָּת. צוּרֵי הַדְּלָקָת גֵּר
מְדַלְקֵת בַּשַּׁבָּת. קְדוּשַׁת הַיּוֹם מְקַדְּשֵׁת בַּשַּׁבָּת. רֶגֶז שְׁבַע מְפַלְלֵת
בַּשַּׁבָּת. שְׁבָעָה בְּדַת קוֹרְאָה בַּשַּׁבָּת. תְּנַחֲלֶנָּה לְיוֹם שְׁבָלוֹ
שַׁבָּת. הַוּשְׁעָנָא:

אָנִי וְהוּ הַוּשְׁיָעָה נָא:

ע"ס א"ב

בְּהוֹשְׁעָה אָדָם יִצִּיר כַּפִּיךָ לְגוֹנְנָה. בַּשַּׁבָּת קֹדֶשׁ הַמִּצְוֹתוֹ בּוֹפֵר וְחַנּוּנָה.
בֵּן הַוּשְׁעָנָא:

בְּהוֹשְׁעָה גּוֹי מִצִּוּן מְקוּיִם חוֹפֵשׁ. דַּעַה בְּוִנּוֹ לְבוּר שְׁבִיעֵי לְנוֹפֵשׁ.
בֵּן הַוּשְׁעָנָא:

בְּהוֹשְׁעָה הָעַם נִהְיָה בְּצִאֵן לְהַנְחוּת. וְחוֹק שְׁמָהּ בְּמָרָה עַל מֵי מְנוּחוֹת.
בֵּן הַוּשְׁעָנָא:

בְּהוֹשְׁעָה זְכוּרֶיךָ בְּמַדְבַּר סִין בְּמַחְנָה. חֲכָמוֹ וְלִקְטוֹ בְּשֵׁשׁ לָחֶם | מִשְׁנָה.
בֵּן הַוּשְׁעָנָא:

כרושעת Wie Du jenen Fürsten beigestanden die zu Egypten Dir treu anhängen, bis Du auszogest Dein Volk zu erlösen; also hilf auch uns!

Wie Du jenem Volke beigestanden, das auf das göttliche Heil gehofft, (wie Du dieses und seinen Gott frei gemacht); also hilf auch uns!

Wie Du jener geschaarten Nation beigestanden, — die Engel Gottes waren in ihrem Geleite; — also hilf auch uns!

Wie Du jenen Frommen in ihrer Sklaverei beigestanden, — Du Allergnädigster hast ihre Tyrannen in ihre Hände geliefert; — also hilf auch uns?

Wie Du Jenen beigestanden, welche die Tiefen des Meeres durchschritten — Deine Herrlichkeit hat sie hindurch geführt — also hilf auch uns!

Wie Du jenem Stammvolke beigestanden, das jenes Siegeslied angestimmt ihrem Schöpfer — der Allhelfer geheißt; — also hilf auch uns!

ע"ס א"ב

כְּהוֹשַׁעְתָּ אֱלֹהִים בְּלוֹד עַמְּךָ.
בְּצִאתְךָ לְיִשְׁעַ עַמְּךָ.

בֶּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ גּוֹי נְאֻלֵּהִים. דְּרוּשִׁים
לְיִשְׁעַ אֱלֹהִים. בֶּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ הַמֶּזֶן צְבָאוֹת. וְעַמָּם ו
מְלֹאכֵי צְבָאוֹת. בֶּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ זָכִים וּמִבֵּית עֲבָדִים.
חֲנוּן בְּיָדָם וּמַעֲבִידִים:

בֶּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ מְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים
יִקְרָךְ עַמָּם מַעֲבִירִים.

בֶּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ כְּנָה מְשׁוֹרְרֵת וַיּוֹשַׁע
לְגוֹחָה מְצִינַת וַיּוֹשַׁע.

בֶּן הוֹשַׁעְנָא:

(Am Sabbath).

כְּהוֹשַׁעְתָּ מְפוֹלְקֵי הָזֶרֶם הַכְּנָה בְּמִדְּעָם. יֵשֶׁר בּוֹחֵם וְהוֹדָה לְמוֹ רוּעָם.
בֶּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ כְּלָפְלוֹ בְּעוֹנֵג מִן הַמְּשַׁפֵּר. לֹא הִפְךָ עֵינֵינוּ וְרִיחוֹ לֹא נָמַר.
בֶּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ מְשַׁפְּטֵי מְשֹׁאֵת שֶׁבֶת גָּמְרוּ. נָחוּ וְשָׁבְתוּ רְשׁוּיוֹת וּתְחוּמֵי שְׁמֵרוֹ.
בֶּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ סִיבֵי הוֹשְׁמָעוּ בְּדַבּוּר רְבִיעֵי. עֲנִין זְכוּר וְשְׁמִיר לְקִדְשׁ וּשְׁבִיעֵי.
בֶּן הוֹשַׁעְנָא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ פְקֻדוֹ יְרִיחוֹ שֶׁבַע לְהַקְפָּה. צָרוּ עַד רִדְתָּהּ בְּשֶׁבֶת לְתַקְפָּה בֶּן הוֹשַׁעְנָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ קִהְלֵת וְעַמּוֹ בְּבֵית עוֹלָמִים. רִצּוּךָ בְּחִגְגָם שֶׁבַע וְשֶׁבַע יָמִים.

בֶּן הוֹשַׁעְנָא:
כְּהוֹשַׁעְתָּ שָׁבִים עוֹלֵי גוֹלָה לְפִדְיוֹם. הוֹרְרָךְ בְּקִרְאָם בְּחַג יוֹם יוֹם.
בֶּן הוֹשַׁעְנָא:

Wie Du jenen beige­standen, die in der Verheißung: „Ich führe euch hinaus,“ die Deutung fanden: „ich ziehe mit euch hinaus,“ also hilf auch uns!

Wie Du jenen beige­standen, die den Altar umgingen — wie sie nämlich die Wachweide tragend, den Altar umzogen; — also hilf auch uns!

Wie Du jenen so wunderbar beige­standen, als die Bundeslade gewalt­sam entführt — Du züchtigtest zorn­voll die Philister, befreitest die Lade; — also hilf auch uns!

Wie Du jenen Gemeinden beige­standen, die nach Babylonien in die Gefangenschaft wanderten — Du Allerbarmender zogst mit ihnen — also hilf auch uns!

Wie Du jenen gefangenen Stämmen Jakobs beige­standen; so auch stelle wieder her die zerstörte Jakobs-Hütte (den Tempel) und helfe auch uns!

כְּהוֹשֵׁעַתָּה מֵאֲמַר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם.
נִקְוֵב אֲוֹ הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם.

כִּן הוֹשֵׁעַנָּא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה סוֹבְבֵי מִזְבַּחַת. עוֹמְמֵי
עֲרֻכָּה לְרִבְיָה מִזְבַּחַת.

כִּן הוֹשֵׁעַנָּא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה פְּלֵאֵי אֲרוֹן כְּהֵשֵׁעַ.
צֵעַר פְּלֵשֶׁת בְּחֵרוֹן אַף וְנִישֵׁעַ.

כִּן הוֹשֵׁעַנָּא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה קְהֵלוֹת בְּבִלְהָ שְׁלַחַתָּה.
רַחוּם לְמַעַנְם שְׁלַחַתָּה.

כִּן הוֹשֵׁעַנָּא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה שְׁבוֹת שְׁבִטֵי יַעֲקֹב.
תְּשׁוּב וְתִשׁוּב שְׁבוֹת אֶהְיֵי יַעֲקֹב.
וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

(Am Sabbath).

כְּהוֹשֵׁעַתָּה מִשְׁמַחֲדָה בְּבִנְיָן שְׁנֵי הַמִּחְדָּשׁ. נוֹטְלִין לוֹלֵב כָּל שְׁבַעַה בַּמִּקְדָּשׁ.
כִּן הוֹשֵׁעַנָּא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה חֲבוּט עֲרֻכָּה שְׁבַת מִדְּחִים. מוֹרְבִיּוֹת מוֹצֵא לְיִסוּד מִזְבַּח מְנִיחִים.
כִּן הוֹשֵׁעַנָּא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה בְּרֵפוֹת אֲרוֹכוֹת גְּבוּהוֹת מְעֵלְסִים. בְּפִטְרָתָן יוֹפֵי לָהּ מִזְבַּח מְקַלְסִים.
כִּן הוֹשֵׁעַנָּא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה מוֹדִים וּמִיחָלִים וְלֹא מִשְׁנִים. כְּלָנוּ אָנוּ לְיָהּ וְעֵינֵינוּ שׁוֹנִים.
כִּן הוֹשֵׁעַנָּא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה יַקֵּב מִחְצָבֵי סוֹבְבִים בְּרַעֲנָנָה. רוֹנְנִים אָנוּ וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָּא.
כִּן הוֹשֵׁעַנָּא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה חֵיל זְרִיזִים וּ מְשֻׁרְתִים בְּמִנוּחָה. קָרְבַּן שְׁבַת כְּפוּל עוֹלָה וּמִנְחָה.
כִּן הוֹשֵׁעַנָּא:

כְּהוֹשֵׁעַתָּה לְוִיָּהּ עַל דּוֹכְנָם לְהִרְבֵּת. אוֹמְרִים מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבַת.
כִּן הוֹשֵׁעַנָּא:

Wie Du jenen beigestanden, die Deine Gebote beobachten, und das Heil erwarten vom Gotte des Heils; also hilf auch uns;

אני Hilf o Herr, und stehe uns bei!

Hilf Deinem Volke, segne Dein Erbeigenthum; weide sie mit Nachsicht bis in Ewigkeit. Mögen diese meine Worte, die ich vor dem Ewigen stehe, dem Ewigen unserm Gotte nahe sein Tag und Nacht; möge Er Recht verschaffen Seinem Knechte, das Recht Seines Volkes ausführen, jede Tagesangelegenheit zur rechten Zeit. Damit alle Völker der Erde erkennen mögen, daß der Ewige allein nur ein Gott sei, und außer Ihm keiner.

כְּהוֹשִׁיעַתָּ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת. וְחֹזְבֵי יְשׁוּעוֹת.
אל | לְמוֹשְׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנֹכִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא:

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ. וּבְרַךְ אֶת
גְּחֻלְתְּךָ. וְרַעַם וּנְשָׂאם עַד הָעוֹלָם:
וַיְהִי דְבַרִּי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵתִי
לְפָנָי יי קְרוֹזִים אֵל יי אֱלֹהֵינוּ
יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו
וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם
בְּיוֹמוֹ. לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ
כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

קדיש תתקבל.

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ. אֵין בְּאֲדוֹנֵינוּ. אֵין בְּמַלְכֵנוּ. אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ:
מִי בְּאֱלֹהֵינוּ. מִי בְּאֲדוֹנֵינוּ. מִי בְּמַלְכֵנוּ. מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה
לְאֱלֹהֵינוּ. נוֹדָה לְאֲדוֹנֵינוּ. נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
אֲתָה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אֲתָה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אֲתָה הוּא מַלְכֵנוּ. אֲתָה
הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אֲתָה הוּא שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת
קְטוֹרֶת הַסַּמִּים:

פְּטוּם הַקְּטוֹרֶת הַצָּרִי וְהַצֶּפֶן הַחֲלֻבָּנָה וְהַלְּבֹנָה מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים
מָנָה. מִדְּוָהֶצִיעָה שְׁבַלֶת גֵּרָד וּבְרַבּוֹם מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה.
הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. וְקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. וְקַנְמוֹן חֲשָׁעָה: בּוֹרִית בְּרִשְׁיָה תִשְׁעָה

(Am Sabbath).

כְּהוֹשִׁיעַתָּ נַחֲמִיךָ בְּמִצְוֹתֶיךָ תָּמִיד יִשְׁתַּעֲשְׂעוּן. וְרַצִּים וְהַחֲלִיצִים בְּשׁוֹבָה וְנַחַת
יְיָשְׁעוּן.
כְּהוֹשִׁיעַתָּ שְׁבִית שְׁבִית יַעֲקֹב. תָּשִׁיב וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֱהָלֵי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

כְּהוֹשִׁיעַתָּ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת. וְחֹזְבֵי יְשׁוּעוֹת. אל לְמוֹשְׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא:
אָנֹכִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא:

u. s. w. ober der Linie.

קָבִין. יִין קַפְרִיסִין סָאִין תְּלָתָא. וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם אִין לוֹ יִין קַפְרִיסִין. מְבִיא
 חֲסֵר חוֹרִין עֲתִיק. מְלַח סְדוּמִית רַבַּע הַקֵּב. מַעְלָה עֲשֵׁן כָּל שְׁהוּא: רַבִּי נָחֵן
 אָמַר אַף כַּפַּת הַיָּרְדֵן כָּל שְׁהוּא וְאִם נָחֵן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָה. אִם חֲסֵר אַחַת
 כָּפַל סַפְיָה חֵיב מִתָּה: רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר. הַצְּרִי אִינוּ אֵלָא שְׂרָף
 רַבּוּטָף מַעְצֵי הַקָּטָף: בְּדִית כְּרִשְׁנָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת הַצְּפָרָן. כְּדִי שְׁתַּהֲא
 נָאָה: יִין קַפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת הַצְּפָרָן. כְּדִי שְׁתַּהֲא עֵזָה: וְהֵלֵא מִי רַגְלִים
 יִפִּין לָהּ אֵלָא שְׁאִין מְכַנְיִסִין מִי רַגְלִים בְּעֵזְרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלְוִים הָיוּ אֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
 הָיוּ אֹמְרִים. לֵי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּכְבַּל וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: בְּשָׁנֵי הָיוּ
 אֹמְרִים. גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קָדְשׁוֹ: בְּשָׁלִישֵׁי
 הָיוּ אֹמְרִים. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט:
 בְּרַבִּיעֵי הָיוּ אֹמְרִים. אֵל נִקְמֹת יְיָ אֵל נִקְמֹת הַזּוֹפִיעַ: בַּחֲמִישֵׁי
 הָיוּ אֹמְרִים. הֲרַנִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲזָנוּ הֲרִיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. בְּשֵׁשִׁי
 הָיוּ אֹמְרִים. יְיָ מָלַךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְיָ עֲזוֹ הִתְאַזָּר אַף תַּכּוֹן
 תִּכְבַּל בַּל תִּמּוֹט: בַּשְּׁבִת הָיוּ אֹמְרִים. מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבִת.
 מְזֻמּוֹר שִׁיר לַעֲתִיד לְבֹא. לַיּוֹם שֶׁכָּלוּ שְׁבִת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:
 אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תְּלִמְדֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם:
 שְׁנַאֲמַר וְכָל בְּנֵי לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵי: אֵל תִּקְרָא בְּנֵי אֵלָא בּוֹנֵי: שְׁלוֹם
 רַב לְאֱהָבֵי תוֹרָתָהּ וְאִין לָמוּ מְכֻשׁוֹל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָךְ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן
 אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ: יְיָ
 עֲזוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

עֲלִינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל לְחַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׁלֵא עֲשָׂנוּ בְּגוֹיֵי
 הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֵא שָׁם חָלַקְנוּ בָּהֶם וְגוֹרְלָנוּ כְּכֹל
 הַמִּיָּנִם: וְאֲנַחְנוּ בּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחוּיִם וּמוֹדִים לְפָנֵי מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם. מִמַּעַל וְשִׁכְנֵת
 עֲזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד: אָמַת מְלַכְנוּ אָפְסִים זוֹלְתוֹ כַּפְתּוֹב
 בְּתוֹרָתוֹ וַיְדַעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבִת אֵל. לְבָבְךָ בִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
 וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד:

עַל כֵּן נִקְנָה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזָךְ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים
 מִן הָאָרֶץ וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יְבָרְתוֹן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי. וְכֹל בְּנֵי בִשָּׁר
 יִקְרְאוּ בְּשִׂמְחָה לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִפְּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִּבְלָה. כִּי
 לְךָ תִּכְרַע כָּל-בָּרֵךְ תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ. וְלִכְבוֹד

שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנֶנּוּ. וְיִקְבְּלוּ כָּלֶם | אֶת עוֹל מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם
וָעֵד. כִּי דַמְלָכוּת שְׁלֹךְ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּפִתּוֹב בְּחֹרְתֶךָ יי
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֵד: וְנֹאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי
אַחַד וְשִׁמוֹ אַחַד: קִדְשׁ יְתוֹם. אֲדוֹן עוֹלָם.

und siehe am Ende des Theiles. מוסורים שיר היהוד

תפלת מנחה

קודם אשרי טוונכים פרשת התמיד.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹד יִהְלֹךְ סְלָה:

אֲשֶׁרִי הָעַם שֹׁכֵבָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂוִי אֱלֹהִיו:

קָמָה תִּהְלָךְ לְדָוָר. אֲרוֹמַמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֵד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֵד: גָּדוֹל יי וְמִהֲלָל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר: דָּוָר לְדָוָר
יִשְׂבַּח מִעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגִּידוּ: הֲדָר כְּבוֹד רִחוּדְךָ וְדִבְרֵי
נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹן נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלָתְךָ אֲסַפְּרָנָה:
זָכַר וְרַב־טוֹבָה יִבְיַעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנּוּן וְרַחוּם יי אֲרַךְ אַפָּיִם
וְגִדְל־חֶסֶד: טוֹב־יי לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מִעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יי כָּל־
מִעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרְתֶיךָ
יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ | לְבַנֵּי הָאָדָם גִּבּוֹרְתֵינוּ וְכְבוֹד הֲדָר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כְּד־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דָּוָר וָדָד: סוֹמֵךְ
יי לְכָל־הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵינוּ כָּל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ
וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח אֶת־יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ
לְכָל־חַי רְצוֹן: צַדִּיק יי בְּכָל־הֲרָכְיוֹ וְחִסִּיד בְּכָל־מִעֲשָׂיו: קְרוֹב
יי לְכָל־קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן־יִרְאָיו יַעֲשֶׂה
וְאַת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֶת־כָּל־אֲהַבָּיו וְאֵת
כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְלֵת יי יִדְבַר־פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל־בְּשָׂר שֵׁם
קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֵד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הִלְלוּיָהּ:

וכא „Nach Zion kommt der Er-
löser und bringet das Heil in Jakob
Allen, die von der Schuld und Sünde
sich befehren — spricht Gott. Das

ובא לציון גואל ולשבי פשע
ביעקב נאם יי: ואני זאת בריתי